

KAPITOLA ČTVRTÁ

SEXUÁLNÍ ŽIVOT

Předmětem této kapitoly je jedna z nejcitlivějších, nejkontroverznějších a nesprávně chápaných záležitostí. Zdá se, jakoby neexistoval žádný jiný aspekt našeho pozemského života, který je tak velmi zasažen všelijakými rozpory a problémy, jako je záležitost lidské sexuality.

Z tohoto důvodu, to, co následuje v této kapitole, bude kamenem úrazu pro mnohé čtenáře.

Během více jak dvaceti let své praxe klinického psychologa jsem se setkal, vyšetřil a léčil mnoho lidí jak v Evropě, tak i ve Spojených státech. Má profesionální a společenská zkušenost s lidmi mi jasně ukázala, že sexualita a její chápání a praktikování je jedním z hlavních, jestli ne nejzjevnějších a nejvíc převládajících zdrojů mnohých lidských problémů. Dokonce, i když původně vědomě popírali, že měli nějaké sexuální problémy, během důkladného přešetření a prozkoumání jejich životního stylu, problémy, týkající se jejich sexuality nebo vyvěrající z jejich sexuálního života, trčely jako bolavý palec. Důvod, kvůli kterému někteří lidé popírají, že mají sexuální problémy, je v tom faktu, že tyto problémy jsou maskovány symptomy, které mají zdánlivě malou přímou souvislost s jejich sexuálním životem. Kdo by si například pomyslel, že trvalé a kruté večerní bolesti hlavy nebo zad mají vůbec něco do činění s jejich sexuálním životem nebo se sexuálním postojem? Avšak v mnohých případech je nastávání těchto večerních bolestí pouze symptomem jejich sexuálních problémů – v tomto případě vyhýbání se sexuálnímu styku. Bolesti hlavy nebo zad se v mnohých případech stávají výhodnější a "příjemnější", než mít pohlavní styk se svými sexuálními partnery. V našem pozemském životě je mnoho jiných podobných symptomů, které zastírají nebo skrývají naše sexuální problémy.

Proč je to tak, že náš sexuální život je takovou tíživou, kontroverzní, citlivou a problematickou záležitostí?

Tato situace v našem sexuálním životě vyvěrá z životně důležité, rozhodující a významné role, kterou sexualita hraje v našem pozemském životě bez ohledu na to, zdali tomu chceme věřit nebo ne.

Určité ideje a pojmy o sexualitě byly zjeveny a vysvětleny v jiných knihách: "Základy lidské duchovnosti", "Poselství z nitra", "Realita, mýty a iluze", a "Hlavní ideje Nového Zjevení". Jelikož jsou tyto ideje roztroušeny po těchto knihách, budou tu kvůli lepšímu pochopení shrnuty.

Jedním z mnoha důvodů toho, proč záležitost našeho sexuálního života je taková složitá a tíživá, je to, že je všechno pronikajícím jevem nejen lidského života, ale též živočišného a rostlinného života. Se sexualitou se takřikajíc setkáváme ve všech koutech našeho života. Naše chování, činy, myšlenky, citění, postoje, touhy, nálady, úmysly, motivace atd., mají ve většině případů sexuální konotaci bez ohledu na to, či si vědomě uvědomujeme nebo ne takovouto konotaci. Dokonce, i když si vypěstujeme nechuť a odpor k čemukoliv sexuálnímu, ať už v praxi nebo v teorii,

tato nechut' a odpor je nabitá potlačenou sexualitou. Odvozuje se z naší sexuality. Bez ohledu na to, jak moc se snažíme nepřemýšlet o ní, nemít s ní nic do činění, tímto postojem potvrzujeme, jak důležitá je sexualita pro náš pozemský život ve všeobecnosti a pro naši náležitou sebeděpodobnost, sebeděpodobnost a zejména pro náš vztah k jiným.

Žádná jiná oblast lidského pozemského života není tak přísně a důrazně regulovaná různými sociálními požadavky, tabu, zákazy, předpisy, zákony, náboženstvími, atd., jako sexuální život. Je to věc soukromého i veřejného zájmu.

Proč hraje sexuální život takovou důležitou roli v našem pozemském životě?

Většina lidí má jen nejasné poznání (jestli vůbec nějaké) toho, co sexualita vlastně je a jaký je její pravý úkol v lidských životech. Někteří lidé si myslí, že sexualita je pouze fyzická nebo tělesná potřeba, která musí být uspokojena. Někteří ji považují za fyziologické a emocionální napětí, které se musí příležitostně vybit. Jiní věří, že sexualita existuje jen pro jeden účel – rozmnožování lidského druhu. Mnozí náboženští fanatici ji považují za vynález ďábla, aby sváděl lidi a udržel je v otroctví chtivosti, žádostivosti a tužeb, které je vedou do pekel. Někteří lidé ji považují za velmi posvátný akt, který má být sdílen výlučně s někým, s kým jsou oddáni. Bez ohledu na to, jaký je náš postoj k sexualitě, většina z nás je ovlivněna sexuálním životem do nejsilnějšího stupně. Ale popíráme důležitost sexuálních aktů v našem životě, a když se jim dlouhou dobu vyhýbáme, sexuální akty nás velmi často vyruší v našich nočních snech, nad kterými nemáme zdánlivě žádnou kontrolu. Bez ohledu na to, jak velmi se snažíme, nikdy se nemůžeme úplně osvobodit od vlivu naší sexuality.

Jednou z mnohých příčin tohoto faktu je to, že sexualita má multidimenzionální význam a účel. Většina lidí si není vědoma toho faktu, že sexualita je speciálním nástrojem nebo prostředkem, který se přímo vztahuje k našemu duchovnímu životu, k našemu duševnímu životu, k našemu fyzickému a tělesnému životu a ke všem ostatním aspektům našeho pozemského života. Ani jedna oblast našeho pozemského života nemá takovou hlubokou konotaci a význam pro všechny jiné oblasti, jako má sexuální život. Toto je ten důvod, proč je sexualita tak citlivá, tíživá, kontroverzní a nepochopená záležitost.

Vzhledem k důležité pozici a roli, kterou hraje sexualita v našem všezahrnujícím pozemském životě, jak může být náležitě definována a chápána?

Sexualita je duchovní, duševní, emocionální, intelektuální, sociální, intimní, soukromý, osobní, fyziologický a fyzický akt, který náležitě pochopen a praktikován má schopnost sjednotit a zintegrovat do jednoho soudržného celku všechny aspekty a úrovně našeho života. Sexuální akt je mostem nebo spojovacím článkem mezi všemi oblastmi lidského bytí a existence, jako také samotného bytí a existence. Sexualita, ve své náležité významu a praxi, může být považována za stav, rozpoložení a proces, pomocí kterého můžeme získat životně nejdůležitější poznání a chápání Boha, našeho Stvořitele, který je v nás; to životně nejdůležitější poznání a chápání jiných; a nejzávažnější poznání a chápání sebe samých. Ve vyšším, duchovním smyslu, je sexualita jedním z nejdůležitějších darů od Boha za účelem sdílení nás samých s Bohem v nás, s Bohem v jiných a s Bohem, který přesahuje jakékoliv možné pochopení a porozumění našimi omezenými lidskými myslími.

Takže nejdůležitějším účelem sexuality v její původní konotaci před takzvaným "Pádem" je, respektive byla výměna a sdílení pro vzájemný prospěch, společné dobro a pro neustálé přijímání a přenášeni a začleňování stále většího poznání Nejvyššího, jiných a nás samých.

Intenzita, intimnost, síla a bezprostřednost sexuálního styku, jako také jeho nejsoukromější, nejjedinečnejší a nejsubjektivnější zkušenost je takového rozsahu, že žádný jiný akt se s ním ani jen zdaleka nemůže porovnat. Vzhledem k takovéto konotaci sexuality je velmi zřejmé, že sexuální styk nebyl nikdy míněn k plození potomstva nebo fyzické rození se dětí. Posledně uvedená konotace sexuality se stala realitou po takzvaném "Pádu". Před "Pádem" se lidé rodili na tuto Zemi ne pomocí fyzického narození, ale přímým nadělením Nejvyššího. To jest, Nejvyšší zformoval fyzické tělo pro perspektivní lidskou bytost, a potom vdechl do tohoto těla jedinečného ducha života. Tento duch pocházel z Nejvyššího čili z ideje, která nastala v Absolutním Myšlenkovém Procesu Nejvyššího či v Jeho/Její Absolutním Duchu. V té době se nerodila žádná batolata ani děti, protože nadělení Nejvyššího neobsahovalo nevědomost a nevědomé procesy a stavy.

Takže je zřejmé, že účelem sexuality u lidských tvorů a u všech ostatních inteligentních bytostí a entit v celém Stvoření Nejvyššího není rodit děti, jak to dělají zvířata. Jejím účelem u inteligentních bytostí a entit je mystická, intimní, jedinečná, velmi zvláštní a soukromá komunikace a vztah s Nejvyšším, s jinými a se sebou samým. Spojuje nás s Nejvyšším a se všemi ostatními ve Stvoření Nejvyššího.

Z tohoto důvodu byly Nejvyšším stvořeny inteligentní bytosti a entity jako formy nebo přijímače dvou hlavních a základních aspektů Jeho/Její Absolutní Přirozenosti – Božské Lásky a Božské Moudrosti a všech jejich příslušných črt, charakteristik a atributů. Tyto dva hlavní aspekty tvoří totální sjednocení a jednotu v jednom nedělitelném Bohu. Všechno, co se vztahuje k Božské Lásce, může se nazvat feminitou a všechno, co se vztahuje k Božské Moudrosti, může se nazvat maskulinitou. Protože láska je esencí jakéhokoliv života a moudrost substancí jakéhokoliv života, jeden bez druhého nemohou být ani existovat, a existuje neustálá snaha po jejich vzájemném spojení a sjednocení.

Kvůli tomuto důležitému rozdílu byly všechny inteligentní bytosti a entity ve Stvoření Nejvyššího stvořeny takovým způsobem, aby obsahovaly a odrážely tyto dva hlavní aspekty přirozenosti Nejvyššího. Jedním je Boží obraz a druhým je Boží podoba. Takže každá osoba nese v sobě jak maskulinní, tak rovněž femininní charakteristiky, které neustále usilují o své splynutí, spojení a sjednocení. Toto úsilí se v nás projevuje jako potřeba po sexuálním styku.

Na druhé straně, aby se ukázalo, jak velmi je důležité sdílení, výměna a spojení feminity a maskulinity, nebo Lásky a Moudrosti, Dobra a Pravdy, Vůle a Rozumu, Citu a Intelktu, lidé se objevují ve dvou rozdílných fyzických formách – v mužské a ženské.

Bytostná a podstatná životní potřeba sjednocení se svou láskou a se svou moudrostí, odráží se v naší neodolatelné přitažlivosti k naší opačné sexuální charakteristice a sexuální touze po naší opačné sexuální charakteristice – muže k ženě a ženy k muži.

Takže v této konotaci není sexualita ničím jiným než duchovní souvztažností vši touhy a potřeby po sjednocení lásky a moudrosti, dobra a pravdy, vůle a rozumu, či maskulinity a feminity. Toto se přímo vztahuje k náležitému poznání a chápání a k interakci s pravou Absolutní Přirozeností Nejvyššího a s Jeho/Její celým Stvořením.

V Nejvyšším, jelikož On/Ona je Absolutní, je toto sjednocení Absolutní a stálé. Jen v absolutním a dokonalém stavu a kondici je možné úplné a totální sjednocení všech principů maskulinity a feminity. Avšak ani jedna inteligentní bytost, lidský tvor nebo entita, není nikdy absolutní. Je vždy relativní k tomuto Absolutnímu. Proto Nikdo jiný než Nejvyšší, nemůže být ve stavu totálního sjednocení, jednoty a harmonie své lásky a moudrosti, dobra a pravdy, vůle a rozumu, maskulinity a feminity, atd. Můžeme se stávat stále víc sjednocenými, ale nikdy se nemůžeme stát úplně sjednocenými. V této situaci spočívá tajemství naší motivace neustále postupovat k stále většímu uvědomění, pochopení a přijetí pravé Přirozenosti Nejvyššího, jiných a nás samých. Tato motivace po progresivně stále větším sjednocení se odráží v naší sexualitě a v sexuálních tužbách stát se jedním s Bohem, který je Absolutní Femininitou a Maskulinitou, a stát se jedním se všemi ostatními ve Stvoření Nejvyššího. Všichni muži navazují vztah k Absolutní Feminitě Nejvyššího a ke všem ženám, a všechny ženy navazují vztah k Absolutní Maskulinitě Nejvyššího a ke všem mužům.

Sexuální vztah muže s mužem a ženy s ženou (jak to vidíme v aktu homosexuality) nemá žádnou duchovní platnost, protože nedává či nedosahuje žádné náležité duchovní, duševní, emocionální, intelektuální ani fyzické sjednocení. Konec konců, láska či feminita vyhledává své sjednocení se svou moudrostí či maskulinitou a moudrost či maskulinita vyhledává své sjednocení se svou láskou či femininitou. Protože existuje takovýto duchovní princip spojení všeho se vším a postupování od duchovního k mentálnímu, k fyzickému, k tělesnému, vnější formou lásky je ženské tělo a vnější formou moudrosti je mužské tělo. Proto jediné pravé duchovní, duševní, emocionální, intelektuální a fyzické spojení a sjednocení ve vnějším stupni (jako výsledek duchovní souvztažnosti) je možné pouze mezi mužem a ženou, a mezi ženou a mužem.

Jsem si vědom toho faktu, že takzvané homosexuální společenství ve světě nebude potěšeno výše uvedeným popisem mužskosti a ženskosti a lidské sexuality. Avšak pravá realita jejich fyzických forem a jejich podstatných rozdílů hovoří víc než jakákoli slova. Toto jsou duchovní fakty. Překroucení a falzifikace těchto faktů nastoupily po takzvaném "Pádu". Falzifikace těchto faktů a jejich negativní souvztažnosti vedly k vývoji falešných potřeb a pocitů ve všech aspektech lidského života. Protože sexualita je jedním z nejdůležitějších aspektů našeho pozemského života, je jenom zřejmé, že sexualita se stala nejdůležitějším aspektem překroucení a padělání.

Jedním z mnohých konkrétních výsledků této falzifikace bylo objevení se nepřirozených tužeb po homosexuálních aktech. To nutně neznamená, že všichni homosexuálové jsou zlí nebo odsouzeníhodní do pekel, jak si to někteří lidé myslí. To jen znamená, že kvůli některým velmi důležitým duchovním důvodům se rozhodli živě a konkrétně ilustrovat tuto falzifikaci skrze své sexuální preference a praktiky. Zdali takovýto zvolený sexuální životní styl je, nebo není zlý, úplně závisí na jejich úmyslech, motivacích a na tom, do jaké míry jej používají k manipulaci, využívání,

zneužívání a poškozování jiných lidí. Toto je samozřejmě pravda o všem a všech, a nejen o homosexuálech.

Vraťme se však k duchovnímu sjednocení maskulinity a femininity: vzhledem k výše zjeveným faktům je zřejmé, že naše sexuální touhy mají o mnoho hlubší a o mnoho důležitější význam, konotaci a roli, než jsou mnozí z nás ochotni uznat.

Kvůli tomu faktu, že nejsme absolutní, můžeme prožívat Nejvyššího a jiné v nás samých, uvnitř nás samých, jen v omezeném smyslu. Zkušenosti uvnitř nás samých jsou omezené naší relativní přirozeností. Abychom však mohli pokročit k většímu sebeuvědomění, uvědomění Boha a jiných, nemůžeme být omezeni na naše vlastní omezené zkušenosti. Potřeba zakusit víc se odráží v naší potřebě po rozmanitosti. Lidská přirozenost a přirozenost všech inteligentních bytostí a entit je strukturovaná takovým způsobem, aby toužila po rozmanitosti zkušeností. Toto je motivující faktor našeho duchovního a všezahrnujícího pokroku a růstu. Bez lásky a touhy po rozmanitosti nemohli bychom prožívat všechny dostupné podmínky, stavy a procesy v životě, které neustále povstávají z Nejvyššího. Takováto situace by nám znemožnila mít větší pochopení a poznání Nejvyššího, jiných a nás samých. Avšak toto progresivně větší chápání a poznání je nutnou podmínkou pro naše všezahrnující přežívání. Bez něj bychom stagnovali na jednom místě a v jedné kondici. Stagnující kondice by byla výsledkem v naší definitivní smrti, protože protirečí principům života, které jsou vždy progresivní, a ne stagnující. Toto je ten důvod, proč máme takovou neodolatelnou touhu a potřebu po rozmanitosti.

Tato základní duchovní potřeba rozmanitosti je z pochopitelných důvodů nejvýraznější a nejzjevnější v naší touze po rozmanitosti sexuálních zkušeností. Sexuálně přitahujeme mnohé lidi opačného pohlaví. Jsme přitahováni k mnohým jiným opačného pohlaví. Tato v podstatě normální a přirozená touha po rozmanitosti sexuálních zkušeností vyvěrá z faktu naší schopnosti prožívat Nejvyššího, jiné a sebe samého v sobě samém jen omezeným způsobem. Je to tak, protože nejsme absolutní.

Na druhé straně, jestli je tato zkušenost omezena jen na jednu jinou osobu opačného pohlaví, je také omezená a vyčerpatelná, jako je to jen uvnitř nás samých. Po krátkém čase, kvůli naší relativitě, se naše zkušenosti stávají vyčerpanými a relativními a ztrácejí svůj motivující pud. Stáváme se unuděni a nasyceni tím stejným typem zkušenosti. V tomto stavu se objevuje potřeba po rozmanitosti.

Rozmanitost sexuálních zkušeností, když je náležitě chápána a praktikována, zajišťuje, že na naše potřeby lépe poznat a chápat Nejvyššího, jiné a sebe samého nejsou kladena nijaká omezení; a co je nejdůležitější, že žádná omezení nejsou kladena na sdílení sebe samého s jinými a jiných se sebou samým kvůli vzájemnému prospěchu, společnému dobru, výměně a užitečnosti, jeden pro druhého. Takže, v milování se svým opačným pohlavím milujeme se s Nejvyšším, protože Nejvyšší je vždy přítomen v nás i v našich sexuálních partnerech.

Avšak protože jsme všichni jedineční a odlišní, obsahujeme v sobě mnoho odlišných a jedinečných aspektů Nejvyššího. Každý z nás prožívá a představuje Nejvyššího a má k Němu/Ní vztah velmi specifickým, jedinečným, neopakovatelným a odlišným způsobem. V bytí a existenci neexistují dvě takové osoby, které by obsahovaly a nesly přesně stejné aspekty Nejvyššího. Nemůžeme dost dobře prožívat Boha v sobě tak, jak Boha prožívá někdo jiný. Na druhé straně, někdo jiný

nemůže v sobě prožívat Boha tak, jako já. Toto je obzvlášť pravdou o prožívání Boha v opačné sexuální charakteristice, než představuji já, nebo jiná osoba. Je však možné prožívat Boha a všechno ostatní takovým způsobem, jak Jej/Ji prožívá někdo jiný, když je tato zkušenost sdílena.

Ale sdílení pouze pomocí slov nebo pozorování není dostatečné, protože je vnější povahy. Nemá to žádnou intimní, subjektivní, osobní, emocionální a smyslovou konotaci. Z tohoto důvodu nám dal náš Stvořitel, Nejvyšší, sexuální život, skrze který můžeme a smíme prožívat Boha, jiné, sebe sama, atd., jak to dělají jiní lidé opačného pohlaví.

Avšak sexuální vztah mezi muži nebo mezi ženami (jak to dělají homosexuálové) neprodukuje žádné možné spojení a sjednocení, které by nám dovolilo prožívat věci tak, jak je prožívá homosexuální partner. Takovéto zkušenosti jsou možné jen pomocí sjednocení. Láska je vždy spojena s moudrostí a moudrost s láskou, stejně jako muž se ženou a žena s mužem, i co se týká jejich vnějších forem. Toto je duchovní souvztažnost.

Ale jak můžeme získat jedinečné a subjektivní zkušenosti věci toho stejného pohlaví, jako jsme my, když není možné žádné spojení a sjednocení muže s mužem a ženy s ženou pomocí nejdůležitějšího prostředku – prostřednictvím sexuality?

Toto je možné dosáhnout prostřednictvím opačného pohlaví. Jestliže sdílíme sebe samého s mnohými členy opačného pohlaví, a když členové opačného pohlaví sdílejí sebe se svým opačným pohlavím, získávají mnoho zkušeností z jiných. Následně uvolňují tyto zkušenosti jiných opačných pohlaví během své milostné schůzky s těmi jinými. Jste například ženou, která se může milovat za účelem spojení jen s mužem. Ale chtěli byste získat specifické a jedinečné zkušenosti a věci některé jiné ženy. Ale nemůžete se s ní spojit, abyste umožnili takovouto zkušenost. Když se však sexuálně sdílíte s tím samým mužem, který měl předtím sexuální styk s tou ženou, můžete prožít zvláštnost a jedinečnost té ženy prostřednictvím sexuálního styku s tím mužem. Během sexuálního styku s tou ženou, ten muž získal její jedinečné a specifické zkušenosti, byl jimi jedinečně obohacen a teď může sdílet ty stejné zkušenosti s vámi. Kromě toho, ta žena bude schopna prožívat vaše jedinečné zkušenosti, jen co budou sdíleny s tím samým mužem, jestliže se on bude znovu milovat s tou ženou.

Většina lidí, která je chycena do pastí falešného systému víry o sexuálním životě (která je drtivou většinou lidstva), bude mít nesmírné těžkosti s přijetím takovýchto faktů o sexualitě a s účelem, pro který by se měla praktikovat.

Pro lidi je téměř nemožností uvěřit, že sexualita nám byla dána Bohem právě pro výše popsany účel: pro vzájemné sdílení našich zkušeností se všemi výše popsáním způsobem, abychom nebyli omezeni a uvázli v jedné modalitě prožívání.

Z výše uvedeného popisu je zřejmé, že náležité chápání a praktikování našeho sexuálního života nás vede k tomu, abychom se stávali duchovněji a pozitivněji bytostmi. Když je sexualita jedním z hlavních nástrojů získání lepšího, hlubšího pochopení a poznání (a toho, jak jej praktikovat) Nejvyššího, jiných, a sebe samého, potom může vést jen k jednomu konci: k tomu, že se staneme pozitivněji, více milujícími, moudřejšími, dokonalejšími. Více znalými,

sdílejícími, zbožnějšimi, chápavějšími a prospěšnějšími, užitečnějšími a přínosnějšími všem.

S takovýmto chápáním a praktikováním sexuality by žádný negativní stav a všechny jeho ukrutnosti a ohavnosti nikdy nemohly přijít do své plodné zralosti.

Proto kvůli této hlavní roli sexuality v našich životech byla také hlavním cílem genetického pozměnění takzvanými pseudotvůrci. Kdyby ponechali naši původní sexualitu nedotčenou, nikdy bychom se neobrátili zády k Bohu a k pravým duchovním principům života. Takže nikdy bychom nesouhlasili s tím, abychom byli částí negativního stavu.

Jak bylo uvedeno v předcházejících kapitolách, lidská fyzická forma projekce a manifestace ducha a duše byla změněna k nepoznání. Duch a jeho duše byli omezeni pouze na pět procent své funkce či své kapacity. V procesu této genetické změny bylo všechno poznání náležitého účelu a cíle sexuality potlačeno a odříznuto od jakéhokoliv vědomí nově utvořených lidí.

Sexuální orgány byly změněny, přebudovány a umístěny do odlišné oblasti. Uspořádání sexuálních orgánů bylo okopírováno od tehdy existujících vysoce vyvinutých opici podobných tvorů.

Sexuální orgány byly společně zkombinovány a dány do blízkosti orgánů vylučování moči a výkalů. Toto dalo lidem velmi špatnou konotaci ohledně sexuality jako něco velmi špinavého, oplzlého, zapáchajícího a hnusného. Těmto umístěním sexuálních orgánů se sexuální city snížily a byly v podstatě zredukovány pouze na své fyzické, tělesné či fyziologické aspekty. Rození se nových lidí přímým nadělením Nejvyššího bylo odstraněno a nahrazeno živočišným způsobem narození prostřednictvím fyzického početí v mateřském lůně. Takže pro lidské tvory byly vyvinuty nové orgány, které před tím neměli, aby je přiměli k takovému plození či rození, jaké mají zvířata. K těmto orgánům byly připojeny nové emocionální pocity a potřeby (mateřství a otcovství), které získaly úplně odlišnou konotaci, než měla zvířata. To vedlo k takovému pojetí sexuality, že ta slouží především k účelu rozmnožování a zachování druhu. Jestliže byl zvažován, toužen nebo chtěn nějaký jiný účel sexuality, než plození potomstva, byly vyvolány pocity viny a všechny ostatní druhy odporých pocitů. Byla ustanovená instituce manželství, aby byly všechny sexuální praktiky omezeny v rámci takzvaných manželských svazků a aby jakékoliv jiné sexuální poměry byly považovány za cizoložné a hříšné. Byly vyvinuty a geneticky do lidí zakořeněny různé pocity vlastnictví, žárlivosti, závislosti, otroctví a vlastnictví jiných. Bylo ustanoveno a lidem vnuceno mnoho jiných podobných negativních stavů ohledně sexuálního života jako jediný správný a náležitý způsob života. Byly přijaty jako pravda a jako jediná možná realita. Byly ustanoveny a vyhlášeny rozličné občanské, mravní a náboženské zákony, které omezily či zredukovaly sexuální praxi na jediný účel plození potomstva a jen v rámci manželských svazků. Tyto zákony byly tak kruté, že každý, kdo se odchýlil od jejich dodržování, byl ukamenován na smrt. Dokonce i v současnosti lidé ještě stále obžalovávají jeden druhého v soudních síních za odcizení lásky nebo za cizoložství, či podobné důvody.

Všechno to se vykonávalo jenom pro jeden účel – vést lidi stále dále od pravého pochopení a naplnění jejich pozemského života. Toto pochopení a naplnění je nejdostupnější prostřednictvím náležitého pochopení a praktikování lidské

sexuality. Ale hlavním účelem tohoto odchýlení byla úspěšná aktivace negativního stavu pomocí odříznutí lidí od základního zdroje získání pravého chápání a poznání Boha, jiných a jich samotných. Všechno v našem životě závisí na tomto pochopení a poznání.

Toto odduchovnění a externalizace sexuality vedly k devastujícím následkům a výsledkům pro lidstvo. Vstoupily do své plodné zralosti různé sexuální zvrácenosti a ohavné sexuální praktiky. Objevily se různé devastující pohlavní choroby. Původní duchovní potřeba rozmanitosti byla nahrazena čistě fyzickou a chlípnou promiskuitou. Kvůli těmto zvráceným praktikám byla sexualita mnohými vyhlášena za vynález ďábla nebo pekel.

Takže sexualita úplně ztratila svou pozitivní duchovní konotaci a stala se hlavním zdrojem lidských problémů. Stala se prokletím, ztělesněním zla, hanbou, něčím, o čem se šeptá, co je úplně utajeno a skryto, co vede k definitivnímu zatracení.

Toto bylo přesně to, čeho pseudotvůrci chtěli dosáhnout svými genetickými změnami sexuality. Toto jim poskytlo potřebnou vhodnou příležitost k ustanovení vlády negativního stavu jako alternativy k pozitivnímu stavu a jako důkaz toho, že život je možný bez Boha a Jeho/Jejích duchovních principů. Výsledek tohoto dosažení je ilustrován historií lidstva na této Zemi a ve všech jiných oblastech Zóny Vymístění.

Hlavní opora tohoto negativního chápání sexuality se naneštěstí nachází ve Svatých Písmech. Tvzení ve Svatých Písmech týkající se těchto záležitostí jsou dezinterpretovány a nepochopeny.

Šesté přikázání Deseti Přikázání (Exodus kapitola 20, verš 14 a Deuteronomium kapitola 5, verš 18) jasně stanoví: "Nezcižolíš".

Z tohoto výroku každý usoudil, že spáchat cizoložství znamená mít pohlavní styk s někým jiným než se svým manželským partnerem. V této konotaci je zahrnuto to, že sexuální styk musí být omezený pouze na jednu osobu – vlastního manžela/manželku. Málo lidí si však uvědomuje ten fakt, že toto přikázání nemluví natolik o fyzickém sexuálním styku, ale o životně důležitých duchovních záležitostech. Kvůli tomuto omezenému vnímání je pojem cizoložství nesprávně pochopen a dezinterpretován většinou lidí.

Skutečný smysl tohoto výroku je, jak to už před více jak dvě stě lety zdůraznil velký švédsky vědec, mystik a teolog Emanuel Swedenborg, v tendenci lidí znesvěcovat a zneuctívát všechno dobré a zbožné, popírat existenci svého Stvořitele a nepřijímat ten fakt, že Pán Ježíš Kristus je pravým Bohem, který učinil Svě Božské lidským a lidské Božským. (Toto se vztahuje také na mnohé křesťany.) Toto prohlásit a přijmout to jako fakt, znamená spáchat cizoložství. Takže například, každý, kdo tvrdí, že Bůh neexistuje a že život je vedlejším produktem hmoty nebo přírody, že příroda je Bohem, nebo že někdo nebo něco jiného je Bohem – a ne pravým Nejvyšším, Pánem Ježíšem Kristem – páchá cizoložství. A toto je vlastně právě cizoložství.

Naproti tomu, smilstvo neznámá předmanželské sexuální poměry, jak to většina lidí chápe a interpretuje, ale falzifikaci jakékoliv pravdy. Každý, kdo zná pravdu, ale zkresluje ji, překrucuje a falšuje ji takovým způsobem, aby sloužila jeho/jejím

vlastním sobeckým úmyslům a důvodům, páchá smilstvo. Když říkáme někomu, že ho máme rádi a že ho milujeme, ale ve svém nitru víme, že to není pravda, falšujeme pravdu. Takže jsme spáchali smilstvo.

V sexuální konotaci, cizoložství znamená vstoupit do manželství s někým kvůli osobním ziskům, z nesprávných důvodů, kvůli sobeckým tužbám a ohledům, kvůli ubližování a poškozování, a kvůli podobným důvodům namísto pravého spojení lásky a moudrosti a feminity a maskulinity. Takže můžeme žít v plném rozkvětu cizoložství dokonce i s naším vlastním manželským partnerem, jestliže jsme vstoupili do manželství s touto osobou z nesprávných důvodů. Sexuální styk s jiným než s manželským partnerem je cizoložný, když se dělá s nesprávným úmyslem a účelem užívat, využívat, zneužívat, ublížit, poškodit, zastrašit, kvůli sobeckým důvodům, donucením pomocí násilí, atd., místo toho, aby se dělo pro vzájemný prospěch, společné dobro, sdílení a získání většího poznání Boha, jiných a sebe samého. Žádná jiná konotace cizoložství nikdy neexistovala, neexistuje a ani existovat nebude bez ohledu na to, čemu chtějí lidé věřit.

Naproti tomu, předmanželský pohlavní styk může, ale také nemusí být smilný, v závislosti na tom, jaký je úmysl a motivující faktory tohoto aktu. Když se to dělá pro vzájemnou radost, rozkoš, potěšení, sdílení, vzájemné obohacení a zkvalitnění, je to náležité, správné a zbožné. Když ne, je to hříšné a smilné. Opakuje se znovu: neexistuje, nikdy neexistovalo a nikdy existovat nebude žádná jiná konotace pojmu smilstva.

V Evangelii podle Matouše, v kapitole 5, ve verši 21, čteme:

"Ale já vám říkám, že každý, kdo se dívá na ženu s chtivostí po ní, už s ní zcizoložil ve svém srdci. "

"Dívat se na ženu s chtivostí po ní" velmi jasně naznačuje (slovem "chtivost") sobecký, bezohledný, negativní a zlý úmysl. Znamená to vlastnit ji, pohltnout ji, využít ji, považovat ji za svůj majetek, a nemít žádný ohled na její potřeby, na její volby a na její vlastní svobodnou vůli. Ve vyšší, duchovní konotaci "dívat se na ženu s chtivostí po ní" znamená toužit si přivlastnit duchovní ideje a doktríny, které jsou bezbožné, cizí a zvrácené. "Žena" taktéž znamená církev a doktrínu církve. Proto Ježíš Kristus používá slovo "žena" namísto slova "ženské pohlaví". Z tohoto popisu je velmi jasné, že Ježíš Kristus se nezabýval tak velmi fyzickými sexuálními vztahy mezi mužem a ženou, ale mezi dobrem a pravdou, a láskou a moudrostí. V této zvláštní konotaci "muž" znamená moudrost a pravdu, a "žena" znamená církev a její doktrínu, která nás učí, abychom byli dobří a milující. Avšak v opačném smyslu "žena" znamená zfalšované doktríny, které produkují zlo svými falzifikacemi. Když někdo má touhu nebo chtivost po takovýchto doktrínách dokonce ještě předtím, než se k nim připojí, páchá duchovní cizoložství.

Takže je zřejmé, že Ježíš Kristus v tomto verši nemluví o fyzické sexualitě ani o pozemských manželských vztazích.

Mimo toho u Matouše, v kapitole 5, ve verši 32, Ježíš Kristus prohlašuje:

"Ale já vám říkám, že každý, kdo se rozvede se svou manželkou z jakéhokoliv jiného důvodu, než je sexuální nemravnost, vede ji k cizoložství, a každý, kdo se ožení se ženou, která je rozvedená, cizoloží. "

"Každý, kdo se rozvede se svou ženou z jakéhokoliv jiného důvodu, než je sexuální nemravnost", znamená odmítnutí a separaci od našeho vlastního principu femininity a popření jejího Božského původu. "Sexuální nemravnost" znamená popření Božského původu sexuality a považující její původ za ďábelský a negativní. Když potkáme někoho, kdo se dívá na sexualitu tímto negativním způsobem, a souhlasíme s takovýmto postojem o sexualitě, popíráme pravou esenci a substanci naší přirozenosti. Nikomu není nikdy dovoleno rozvést se, čili odmítnout svou vlastní jedinečnou přirozenost. "Manželka" v této konotaci znamená naši jedinečnou přirozenost, původní nadělení Nejvyššího v nás. Popřít tuto přirozenost a její pravý původ, znamená rozvést se se svou manželkou. (Nezáleží na tom, či jedinec je mužského nebo ženského pohlaví, protože slovo "manželka" se tu vztahuje jak na mužské, tak také na ženské pohlaví. Toto je ten důvod, proč Ježíš Kristus nepoužívá i slovo "manžel").

Jenom jestli je tato přirozenost překroucená, zkreslená a zmrzačená, je dovoleno odmítnout ji, čili rozvést se. Ale odmítnutím své pravé přirozenosti vystavuje tuto přirozenost takovémuto překroucení a zkreslení, a proto nutí svou přirozenost čili "manželku" cizoložit.

"Oženit se s rozvedenou ženou" znamená ztotožnění se s překroucenou, zlou, falešnou a negativní přirozeností a její prisvojení. Když je takováto přirozenost připojena k naší původní a pravé přirozenosti, stává se cizoložným vztahem. Znovu si zopakujme, že toto je ten důvod, proč Ježíš Kristus používá jenom slovo "žena" a "manželka", ale ne slova "manžel" a "muž". V tomto smyslu se slovo "žena" a "manželka" vztahuje jak na mužské, tak i na ženské pohlaví, protože tato dvě slova – "žena" a "manželka" – znamenají specifickou a jedinečnou přirozenost každého jednotlivce, jako také překroucenou, falešnou, negativní, zlou přirozenost nuceneou negativním stavem.

Ve vyšším duchovním smyslu "rozvést se se svou ženou" znamená odmítnout tu pravdu, že Pán Ježíš Kristus je pravý Bůh a jediný Nejvyšší, čili odmítnout jeho Božství nebo Božskost. Přijetí tohoto faktu tvoří samotnou esenci a substanci našeho spasení z negativního stavu. Proto v takovémto případě popíráme akt spasení Nejvyššího a tímto procesem nutíme naši přirozenost cizoložit.

"Sexuální nemravnost" tu znamená všechny zla a nepravdy, které ničí naše náležité a správné chápání, poznání a přijetí této pravé přirozenosti Nejvyššího jako Ježíše Krista. A "oženit se s ženou, která je rozvedená" znamená přijmout do svého života falešnou a špatnou doktrínu, která tvrdí, že Pán Ježíš Kristus není pravý Bůh, který se stal tělem a který učinil toto tělo Božským, ale že je pouze obyčejnou lidskou bytostí. Takovéto uvažování je cizoložné.

Výše uvedené vysvětlení smyslu těchto prohlášení velmi jasně ukazuje, že Ježíš Kristus nemluví o pozemských, manželských vztazích či o lidských manželstvích. Toto je ještě zřejmější z toho, co čteme u Matouše, v kapitole 19, ve verších 3–12:

"Přišli k Němu také farizeové, zkoušejíc Ho a říkajíc Mu: "Dovoluje zákon muži rozvést se s jeho ženou z jakéhokoliv důvodu?"

A On odvětil a řekl jim: "Nečetli jste, že ten, kdo je učinil na počátku, učinil je mužem a ženou, a řekl: Proto muž opustí svého otce a matku, aby se připojil ke své

manželce, a ti dva se stanou jedním tělem. Takže potom, nejsou už více dvojí, ale jedno tělo. Co tedy Bůh spojil, ať člověk nerozlučuje."

Řekli Mu: "Proč potom Mojžíš přikázal dát potvrzení o rozvodu, a propustit ji?"

On jim odpověděl: "Mojžíš vám pro tvrdost vašich srdcí, dovolil rozvést se s vašimi manželkami, ale od počátku to tak nebylo." "A říkám vám, kdokoli se rozvede se svou manželkou pro jinou příčinu než pro sexuální nemravnost, a vezme si jinou, cizoloží; a kdokoli si vezme tu, která je rozvedená, cizoloží."

Jeho učedníci Mu řekli: "Jestli je to takto mezi mužem a jeho ženou, potom je lepší se neženit."

Ale On jim odvětil: "Všichni nemohou pochopit tento výrok, ale pouze ti, kterým je to dáno: "Neboť jsou eunuchové, kteří se takoví narodili ze svého mateřského lůna, a jsou eunuchové, které takovými udělali lidé, a jsou eunuchové, kteří se sami učinili eunuchy kvůli Království nebeskému. Ten, kdo to může pochopit, ať to pochopí".

"Ten, kdo je učinil od počátku, učinil je mužem a ženou" znamená, že Nejvyšší stvořil všechny inteligentní bytosti, entity a lidské tvory ke Svě podobě a obrazu, to jest, aby byli nádobami Jeho Božské Lásky (ženské pohlaví) a Jeho Božské Moudrosti (mužské pohlaví).

"Proto opustí muž svého otce a matku, aby se připojil ke své ženě, a ti dva se stanou jedním tělem" znamená, že každý byl stvořen jedinečným, odlišným a neopakovatelným způsobem, aby ilustroval, nesl, demonstroval a byl prodloužením a procesem úplně odlišného a jedinečného aspektu přirozenosti Nejvyššího (otec a matka označují Božskou Lásku a Božskou Moudrost Nejvyššího). Kvůli tomuto jedinečnému pověření a účelu se každý stává odlišným a objevuje se jako separovaný od Jeho/Jejího Stvořitele a plně se ztotožňuje se svou jedinečnou a neopakovatelnou přirozeností. Tato přirozenost je přizpůsobena, aby obsahovala a nesla určité specifické aspekty, které přicházejí od Božské Lásky a Božské Moudrosti (otce a matky) Nejvyššího. Protože tyto aspekty jsou sjednoceny v Nejvyšším, stávají se naším tělem. Takže potom nejsou více dvojí, ale jedno tělo. "Co Bůh spojil, ať člověk nerozlučuje." "Co Bůh spojil" znamená sjednocení všech principů lásky a moudrosti, dobra a pravdy, vůle a rozumu a maskulinity a femininity. Jakákoliv jejich separace dává popud negativnímu stavu, aby vstoupil do své plodné zralosti.

Toto je ten důvod, proč je Bůh zakázal separovat. Jen člověk je mohl separovat. To jest, jen lidé na této Zemi to mohli udělat a takovýmto aktem iniciovali negativní stav navzdory té skutečnosti, že byli Nejvyšším varováni, aby tak nečinili.

Ve verši sedm je Ježíši Kristu položena otázka: "Proč potom Mojžíš přikázal dát potvrzení o rozvodu a propustit ji?" Z této otázky je velmi zřejmé, že farizeové hovořili spíše o pozemských vztazích mezi mužem a ženou než o pravém duchovním sjednocení dobra a pravdy. Toto je ten důvod, proč jim Ježíš Kristus odpovídá: "Mojžíš vám pro tvrdost vašich srdcí dovolil rozvést se s vašimi manželkami, ale od počátku to tak nebylo."

"Tvrdość vašich srdcí" znamená, že neuznávali žádné duchovní principy lásky a moudrosti, ale všechno redukovali na vnější vztahy, které si vyžadovaly povolení na svou separaci od své pravé přirozenosti (manželky). Jinak by znesvětili svatost sjednocení lásky a moudrosti (muže a ženy), protože nevěděli, že jakékoliv takovéto sjednocení bylo buď možné anebo nutné.

"Ale od počátku to tak nebylo" znamená, že žádné takovéto fyzické či vnější manželské vztahy neexistovaly resp., že nebyla možná žádná možnost separování své pravé přirozenosti od jejího Božského zdroje a její napojení na nebožský, negativní zdroj, protože žádný negativní stav neexistoval.

Verš devět je stejný jako verš třicet v kapitole pět Evangelia podle Matouše a má přesně ten stejný význam, jak je vysvětlen výše.

Verš deset popisuje to, jak učedníci Ježíše Krista nepochopili to, co On skutečně mínil manželstvími nebo vztahy mezi mužem a jeho manželkou. Všimněte si, prosím, že Ježíš Kristus vůbec nikdy nemluvil o vztahu mezi manželem a manželkou, nebo ženy a jejího manžela. Toto má velmi důležitý význam. Toto naznačuje, že On nemluví o pozemských manželských vztazích ani o žádných družích vnějších nebo sexuálních vztahů. "Muž a jeho manželka" neznamena manželka a jeho manželku, ale lidskou bytost (muže i ženu) a jeho/její pravou přirozenost ("manželka" znamená pravou přirozenost lidských tvorů).

Že je tomu tak, je ještě víc zřejmé z veršů 11 a 12. ve verši 11 Ježíš Kristus říká: "Všichni nemohou pochopit tento výrok, ale pouze ti, kterým je to dáno."

Z tohoto tvrzení je zřejmé, že ne příliš mnoho lidí chápe pravý význam vyhlášení Ježíše Krista týkajících se manželství a rozvodů. Jen velmi málo lidí, ti, kteří jsou osvíceni Nejvyšším, chápou a znají pravý duchovní význam vyhlášení Ježíše Krista.

Verš 12 dále potvrzuje tuto situaci. "Eunuchové" představují ty lidi, kteří usilují o osvícení v pravdě, v samotný okamžik aktivace negativního stavu ("tací se narodili z mateřského lůna"); ty lidi, kteří získávají osvícení studováním různých vnějších zdrojů ("eunuchové, které takovými udělali lidé"), a těch, kteří přišli na tento svět, aby byli osvíceni o těchto záležitostech a svými prostředky bojovali s negativním stavem, přemohli ho, a ukázali jiným cestu k pozitivnímu stavu kvůli všem ("eunuchové, kteří se udělali sami eunuchy kvůli Království nebeskému"). Ježíš Kristus končí toto prohlášení slovy: "Ten, kdo to může přijmout, ať to přijme", což znamená, že nemnozí lidé jsou ochotni přijmout skutečnou pravdu o těchto záležitostech, kvůli svému lpění na konvenčním, tradičním, vnějším, povrchním, jednostranném a doslovném vysvětlení a chápání své přirozenosti a svých lidských vztahů.

Že je tato situace o mnoho odlišnější v chápání a praktikování sexuality v duchovním světě v porovnání s naším pozemským životem je velmi zřejmé z toho, co Ježíš Kristus říká u Matouše, v kapitole 22, ve verši 30 (a na jiných místech):

"Neboť při vzkříšení se ani nežení ani nevdávají, ale jsou jako andělé Boží v nebi."

Především v tomto prohlášení Ježíš Kristus neříká, že v nebesích neexistuje pohlaví. Takovéto prohlášení by se rovnalo popření, že Bůh existuje. Takže, neženit se nebo nevdávat, nevztahuje se k sexuálnímu styku. Co nám tu Ježíš Kristus

oznamuje, je ta skutečnost, že v budoucnosti nebudou žádné vztahy založené na těch stejných principech, jaké mají lidští tvorové, to jest, na výlučném vlastnictví jiných, na vzájemné žárlivosti, závislosti, otroctví a porobě, tabu a omezeních vnucených lidem jejich pošetilými zákony a bláznivými očekáváními. Takovéto vztahy jsou negativního a zlého původu a přirozenosti. Nic této přirozenosti nemůže vstoupit do nebes či do pozitivního stavu. ("Vzkříšení" znamená eliminaci negativního stavu a stání se plným členem pozitivního stavu.) Namísto toho v nebesích jsou lidé jako andělé Boží.

Někteří lidé mají velmi pošetilou představu, že být andělem Božím nebo jako andělem Boha, znamená být bezpohlavní. Anděl Boží je právě taková sexuální bytost jako kdokoli jiný. Nikde ve Svaté Bibli se nikdy netvrdí, že andělé nemají pohlaví. Říká se jen, že se nežení a nevdávají tím stejným způsobem, jako lidé na Zemi, protože pozemská manželství či instituce manželství, jak je to zde pojmáno, vyvěrají z negativního stavu a jsou zlého původu. Toto bylo učiněno takzvanými pseudotvůrci a bylo to zahrnuto do lidských genů prostřednictvím jejich původních genetických změn. Nepochází to od Boha. Ale většina lidí se bláhově domnívá, že sexuální život je legální, platný a možný jen v rámci manželských svazků. Když tedy andělé nežijí v manželství, nemohou mít pohlaví. Toto je pošetilá logika pekel a všech jejich následovníků na této Zemi.

Andělé Boží jsou dokonale schopni sexuálního života a nesmírně se radují ze sexuálního života, protože jsou čistě sexuální bytosti. Podstatný a bytostní rozdíl mezi sexualitou v nebesích a na této Zemi je v tom, že andělé si nenárokují vlastnictví jednoho druhým, nevlastní jeden druhého a neomezují vztahy výlučně na jednu osobu opačného pohlaví. Praktikují svou sexualitu takovým způsobem a za takovým účelem, jak je to popsáno výše, kvůli všezahrnujícímu sdílení.

Opět, toto tvrzení bude velmi těžko, jestli vůbec, přijatelné pro mnohé lidi. Až do takové míry se v našich myslích uchytila zkreslená, překroucená a zkomolená pravda o sexualitě. Neuvažujeme o žádné jiné možnosti sexuálního života než o té, se kterou jsme byli vychováni od našeho početí v našem mateřském lůně.

Vzhledem k výše zjeveným faktům je velmi zřejmé, do jaké míry se naše chápání a praktikování sexuálního života na této Zemi odchýlilo od pravé reality. Nezůstalo v ní nic ryzí, původní a pravdivé. Jsme chyceni do pancéřové pasti chápání, praktikování a života naší sexuality takovým způsobem, který je nemocný, zvrácený, nepřirozený a úplně cizoložný. A navzdory tomu považujeme náš způsob za náležitý, zdravý, čistý a přirozený, a pravý a přirozený způsob považujeme za cizoložný, špinavý, oplzlý, nezdravý, nemravný, nepřirozený a bezbožný. Kvůli takovému falešnému uvažování jsme se stali rozvedenými s naší pravou přirozeností. Takže jsme cizoložná generace.

Toto bylo přesně to, čeho pseudotvůrci potřebovali dosáhnout, aby aktivovali negativní stav – rozvést se s naší pravou přirozeností. Takovýto rozvod by nebylo možné vykonat, kdyby zůstal původní význam, chápání a praktikování sexuality, jako je to v nebesích či v celém pozitivním stavu. Z tohoto důvodu, hlavní útok negativních sil byl, je a vždy bude (pokud bude existovat) na náležité chápání, praktikování a naplnění našeho sexuálního života. Je to sexualita ve své náležité aplikaci a praktikování, která nám umožňuje, abychom byli skutečně tací, jací jsme, to jest, ve skutečném manželství s naší pravou přirozeností, s původním nadělením Nejvyššího v nás.

Kvůli lepšímu pochopení záležitosti našeho sexuálního života, který je integrální částí našeho pozemského života a jeho naplnění, shrňme v následujících bodech, co bylo doposud řečeno:

1. Všechny naše sexuální potřeby, pocity a touhy jsou hluboko zakořeněné v našem duchu, v naší duši a v našem těle. Jsou všepromikajícími pocity, které ovlivňují všechny aspekty našeho pozemského života.

V pozitivní konotaci sexuální orgány souvztaží s nejnižším stupněm našeho ducha, kde sídlí Nejvyšší a kde se neustále rodí nové ideje tvořivými snahami Nejvyššího v nás. Narození se těchto nových idejí se v našem duchu projevuje jedinečným a velmi odlišným způsobem než u kohokoliv jiného. Tyto novorozené ideje si vyžadují svou projekci a manifestaci za účelem sdílení. Když je něco novorozené, a není mu dovoleno, aby bylo promítnuto, manifestováno a sdíleno, ztrácí svou motivaci k tomu, aby zůstalo živé, funkční a užitečné. Když není dána tato příležitost, duch postupně ztrácí své tvořivé úsilí. Jakmile takovýto duch zastaví své tvořivé úsilí, nemá žádnou touhu žít. V tom okamžiku přestává být a existovat.

Smysl života je ve vzájemném sdílení. Jedním z hlavních důvodů toho, proč jsme byli původně stvořeni Nejvyšším, bylo za účelem sdílení nás samých a všech našich novorozených tvořivých idejí a snah se všemi ve Stvoření Nejvyššího, jako také se Samotným/Samotnou Nejvyšším, tím samým způsobem a formou, jak Nejvyšší sdílí všechno, co má s každým v Jeho/Její Stvoření. Takto je udržován život Stvoření.

Hlavními principy sdílení je to, že sdílíme všechno, co jsme a všechno, co máme. Takže sdílení zahrnuje duchovní, mentální, emocionální, intelektuální, osobní a sexuální ideje, stavy, podmínky a projevy. Úplnost takového sdílení ve všech jeho aspektech je umožněna naším sexuálním životem. Sexuální život a naše sexuální orgány nám byly dány Nejvyšším, který je Absolutní Sexuální Bytostí, za účelem tohoto všezahrnujícího a všechno integrujícího sdílení. Takže sexuální sdílení se zrodilo z duchovních idejí všezahrnujícího sdílení.

V tomto významu sdílení není možná ani myslitelná žádná výjimečnost nebo výjimka, protože jinak by bylo něco odepřené či neposkytnuté. Neposkytnout něco, znamená připravit jiné ve Stvoření Nejvyššího o schopnost naučit se něco životně důležitého a závažného o Nejvyšším, jiných, a o sobě samém. Toto dává popud pro zrození sobectví či egoismu. Sobectví či egoismus je bází nebo základem, na kterém je vybudován a na kterém prospívá negativní stav se všemi svými zly a nepravdami a jejich příslušnými ukrutnostmi a ohavnostmi.

Takže náležité chápání sexuality může být získáno pouze z hlediska duchovního principu sdílení. Ve svém původu je to čistě duchovní stav. Nejprve je idea sdílení. Toto je duch sexuality. Potom je touha této ideje postupovat, nebo chtít, aby tato idea byla sdílena ve svém jedinečném obsahu a kvalitě. Toto je duše této ideje. Potom je konkrétní akt sdílení této ideje skrze formu její manifestace. Toto je tělo této ideje. Takže z ideje univerzálního sdílení povstávají určité specifické mentální procesy, které se manifestují do sexuální, intimní, tělesné a smyslové ideje vzájemně splynout v tomto sdílení a stát se jedním pro tento okamžik. V tomto okamžiku jedinství se odehrává důležitá vzájemná výměna přirozenosti. Pomocí procesu této jedinečné výměny se uskutečňuje nové, lepší chápání a poznání Nejvyššího, jiných a sebe samého a všech záležitostí. Takže v důsledku této výměny se rodí nová idea, která je uvolněna všem myslím pro sdílení a která je následně

Nejvyšším nadělena jedinečným a specifickým životem. Když je tato novorozená idea Nejvyšším nadělena tímto specifickým a jedinečným životem, stává se inteligentní bytostí, nebo lidskou entitou. Takto se rodí noví lidé v pozitivním stavu. Neexistuje žádný fyzický typ narození, jaký je znám na této planetě.

Maximální akt takového sdílení je možný jen skrze sexuální styk. Takže, abychom měli lepší chápání a naplnění našeho pozemského života, musíme se naučit, jak náležitě sdílet sebe samého prostřednictvím své sexuality všezahrnujícím způsobem.

2. Předtím, než negativní stav došel ke své aktivaci (po takzvaném "Pádu"), pravý význam a praktikování sexuality bylo v podstatě takové, jak je to stručně popsáno výše. Protože byla nástrojem pro sdílení principů maskulinity s principy femininity a principů femininity s principy maskulinity, v principech, ve kterých mohla být plně pochopena a sdílena pravá Přirozenost Nejvyššího, žádné omezení, ohraničení a tabu na sexuální praktiky neexistovalo. Každý mohl svobodně sdílet svou mužskost nebo svou ženskost se všemi členy opačného pohlaví, kteří vzájemně vyjádřili touhu po takovémto sdílení.

Protože v té době neexistovalo žádné zlo a nepravda a ani nebylo myslitelné, nikomu nemohla do mysli vstoupit žárlivost, závist, vlastnění jednoho druhým, majetnictví, závislost, otroctví ani vlastní výjimečnost.

V důsledku toho faktu, že každý byl v pozitivním stavu a pozitivní přirozenosti, a v důsledku toho faktu, že pozitivní stav je vždy velmi krásný, elegantní, pořádný a zákonný, a v důsledku toho faktu, že každý byl nositelem a odrazitelem pozitivního stavu, každý v pozitivním stavu byl a je vždy jedinečně velmi krásný, elegantní, pořádný, zákonný a žádoucí. Žádný chlad, asexualita, nedostatek sexappealu, ošklivé obličejové nebo zdeformovaná nepřitažlivá těla či orgány, nikdy nebyly a nikdy nejsou možné v pozitivním stavu. Takže nikdo nemůže být sexuálně odpuzen někým opačného pohlaví.

Tento typ uspořádání je velmi nutný v pozitivním stavu, protože každý touží mít maximální sdílení s každým opačného pohlaví bez jakékoliv výjimky a výluky. Důvod toho, že to bylo takto ustanoveno Nejvyšším, spočívá v tom, že s čím více lidmi opačného pohlaví je jedinec v tom či onom čase angažován, tím duchovnějším se stává, tím více znalým se stává, tím má větší pochopení Přirozenosti Nejvyššího, přirozenosti jiných a své vlastní přirozenosti, tím obohacenější a kvalitnější se stává a tím více může sdílet tohle všechno s jinými. Takže se stává více milujícím a moudřejším a lepším obrazem a podobou Boha. Konec konců, takto má vztah k Bohu v Jeho/Jejích mnoha aspektech, a ne pouze v jednom nebo ve dvou či v několika. V takovémto vztahu je pravý význam, pochopení a naplnění sexuality.

3. Kvůli výše uvedené modalitě praktikování sexuality byla a je zajištěna rozmanitost sexuálních zkušeností. Z tohoto důvodu nemůže Nikdo nikdy ztratit svou sexuální touhu, protože ztratit ji, by znamenalo ztratit touhu po sdílení svého já s jinými a s Nejvyšším. Ztratit schopnost sdílení znamená vypadnout do Zóny Vymístění.

Protože touha po sdílení z lásky skrze moudrost je samotným životem každého v pozitivním stavu, po dokončení sexuálního styku v pozitivním stavu nemá nikdo

zážitek zklamání nebo vyčerpání, nebo smutku, nebo únavy, nebo čehokoliv jiného, co lidští tvorové na Zemi prožívají po svém pseudosexuálním styku.

Poloha sexuálních orgánů v pozitivním stavu je taková, že to není únavné a nešikovné, jako je to u lidí na Zemi, ale dovoluje splynutí jednoho s druhým s úplnou výměnou všech našich myšlenek, pocitů, zkušeností, stavů, kondic a všeho dostupného poznání, které je v nás velmi jedinečným a neopakovatelným způsobem vztahujícím se k duchovní a jedinečné přirozenosti všech účastníků tohoto aktu.

Dostupnost rozmanitosti sexuálních zkušeností je nutnou podmínkou štěstí každého v pozitivním stavu. Ale jedinec není omezen ve svém všezahrnujícím růstu, pokroku a zlepšování, nemůže se nikdy stát nešťastným.

Proto čím větší rozmanitost sexuálních zkušeností někdo má, tím šťastnějším se stává a tím víc štěstí může sdílet se všemi ostatními. Toto je jeden z hlavních zdrojů štěstí každého. V takovéto službě spočívá jeden z nejdůležitějších významů sexuálního života. Byl nám dán, mezi mnohým jiným, pro štěstí, rozkoš, radost, požitek a uspokojení.

4. Všezahrnující role sexuality v životě každého v pozitivním stavu určuje velmi důležitý faktor sexuálních zkušeností a praktik. Není omezena jen na vnější modalitu praktikování, jako je to u lidí na této Zemi (penis do vagíny a laskání různých vnějších povrchů fyzického těla). Nezahrnuje žádné nevědomé procesy a nevědomost. Protože každý v pozitivním stavu si během sexuálního styku vědomě uvědomuje všechno ve svém duchu, všechno ve své duši, jako také všechno ve svém těle do všech jejich nejmenších detailů, úplnost toho všeho je zahrnuta a skutečně se zúčastňuje a sdílí.

Takže lidé v pozitivním stavu se milují s jejich duchem, s jejich duší a s jejich tělem a se všemi jejich příslušnými komponenty. Pro lidské tvory na planetě Zemi je těžké si to zobrazit, nebo dokonce představit, protože nemají žádnou přímou zkušenost takového všezahrnujícího se angažování.

Z tohoto důvodu je sexuální styk v pozitivním stavu nebe především duchovním aktem, potom je to duševním aktem, a potom je to fyzickým aktem. Samotný akt nastává simultánně na všech úrovních, ale sleduje tuto hierarchii duchovní organizace (v souladu s duchovním zákonem, že všechno postupuje od duchovního, k duševnímu, k fyzickému, k tělesnému, k smyslovému, k vnějšímu, atd.).

Není možná ani myslitelná žádná separace jednoho aspektu od druhého. Vyloučení jednoho z jeho aspektů znamená neúplnost. Za takovýchto podmínek nemůže být zajištěno úplné sdílení. Když je sdílení neúplné, nemůže nastat žádné pravé štěstí a uspokojení. V tomto případě by sexuální styk ztratil svůj pravý význam a hlavní nástroj všezahrnujícího sdílení by byl zničen.

Toto je ten důvod, proč je Božskou Prozřetelností Nejvyššího velmi pozorně hlídáno, aby nikdo v pozitivním stavu nebyl nikdy neschopný do takové míry, aby ztratil tento životně důležitý nástroj všezahrnujícího sdílení. Konec konců, přestal by sdílet Nejvyššího, který je Absolutním Zdrojem života a všeho sdílení. V tom okamžiku, kdyby přestal, navždy by zahynul.

5. Náležitě chápání a praktikování sexuality v duchu výše uvedených čtyř bodů nedovoluje žádné negativitě vstoupit do sexuálního života. Takže sexuální život je vnímán jako duchovní, duševní a fyzický život čistoty, svatosti a posvátnosti své funkce, významu a účelu. Nejvyšší je vždy přítomen v takovéto kondici. Žádný negativní či zlý úmysl nebo motivace ohledně sexuálního života nemůže nikdy přijít do své plodné zralosti. Kde je Nejvyšší, všechno je jen pozitivní a dobré. Vřezahrnující účel sexuality nám dává stále větší pocit přítomnosti Nejvyššího v nás. Tento pocit se stává víc a víc intenzivnější, jak náležitě a správně praktikujeme náš sexuální život. Takováto praxe nás vede k lepšímu zkušenostnímu pochopení lásky a moudrosti Nejvyššího a ke všem z nich vyplývajícím blaženostem a duchovním, duševním a fyzickým nebo vřezahrnujícím požitkům.

Skrze tento význam a praktikování sexuality můžeme získat zkušenostní vědomí toho, že Bůh je skutečně v nás a my jsme skutečně v Bohu a jak se pocituje prožívání Boha v nás a nás v Bohu. Toto je nástroj velmi osobního, velmi intimního, velmi soukromého a velmi jedinečného vztahu s Bohem v nás, Boha s námi a Boha mezi námi. A tohle je to, co znamená chodit se svým Bohem. Když navazujeme vřezahrnující vztah s mnohými lidmi, navazujeme vztah s vícerymi aspekty Absolutní Přírozenosti Nejvyššího. Protože Bůh je také ve všech těch, se kterými jsme angažováni v tomto vřezahrnujícím sexuálním vztahu, být s nimi a sdílet s nimi znamená chodit s Bohem. Skrz takovéto akty se stáváme skutečně svatými lidmi, Božími lidmi, svatými syny a dcerami Nejvyššího. Toto je hlavní, nejdůležitější význam sexuálního života.

6. Kdyby však této konotaci sexuality bylo dovoleno nadále být vřezahrnující na všech úrovních Stvoření Nejvyššího, žádný negativní stav by nemohl být nikdy aktivován. Aby bylo možno aktivovat negativní stav, bylo nutné zničit praktiky sexuality, jak jsou pojímány a praktikovány v pozitivním stavu. Jak bylo uvedeno předtím, sexuální restrukturalizace a pozměnění byly hlavním cílem snah pseudotvůrců.

Nejdůležitějším krokem, který museli podniknout, bylo separování a izolování naší sexuality od našeho ducha a naší duše a její omezení jen na vnější, tělesné funkce. Toto se docílilo speciálním, tajemným genetickým inženýrstvím a změnou fyzického těla na živočišnou formu. Skrze tuto formu byla zajištěna externalizace sexuality a všechna její přímá spojení k našemu duchu a duši byla odříznuta.

Tímto aktem byl vykonán jeden z nejničivějších kroků. Nemajíc žádný přímý přístup ke svému duchu a k své duši, naše vnější sexuální zkušenosti zůstávají izolované a totálně separované od zkušeností našeho sexuálního partnera. Nemůžeme nikdy vědět co, proč a jak prožívá cokoli náš sexuální partner. Jediné vnímání, které máme od našeho sexuálního partnera a které má náš sexuální partner od nás, je ve vnějším tělesném vnímání nebo v jednostranné zkušenosti penisu ve vagíně a vagíny vnímající v sobě penis (jednostranné proto, neboť můj sexuální partner neví, jak já prožívám či pocituji její vagínu a já nevím, jak ona prožívá a pocituje můj penis) nebo to, co je vyjadřováno slovy nebo řečí těla. Ale dokonce i tato zkušenost je omezená, protože máme tendenci různým slovům a řeči připisovat trochu odlišný význam, než jaký jimi vyjadřuje náš partner.

Za těchto podmínek nemůže samozřejmě nikdy nastat pravé sdílení. Proto se nemůžeme nikdy nic dozvědět o tom, jak je Nejvyšší manifestován v našem sexuálním partnerovi, jaký je ve skutečnosti náš sexuální partner a co skutečně

vyvoláváme (jestli vůbec něco) v našem sexuálním partnerovi. Takže z takového pohlavního styku nemůže přijít do své plodné zralosti žádné poznání Boha, jiných a sebe samého. Není divu, že po každém sexuálním styku se cítíme prázdní, unavení, vyčerpaní, ospalí a velmi často nenaplnění.

7. Výše uvedené negativní uspořádání našich sexuálních praktik postupně vede k vývoji názoru nebo filozofie, že v sexualitě není snad nic dobrého, pozitivního a zbožného. Je pouze živočišným komponentem v nás, vrozeným instinktem, který nás pudí, abychom kopulovali stejným způsobem jako zvířata a rozmnožovali se, aby se lidský druh zachoval a pokračoval. Toto je jediná pozitivní konotace sexuality – zachovat a prodloužit pokračování lidského druhu. Jakýkoliv jiný účel sexuality je sporný, pochybný a opovržením hodný. Je špinavý, oplzlý, odporný a bezbožný, dávající vznik všelijakým zvrácenostem a sexuální nemravnosti.

Z tohoto názoru na sexualitu, to jest, že jediným pozitivním aspektem sexuality je zachování a pokračování života lidského druhu, byly na této Zemi vyvinuty a ustanoveny důkladně promyšlené instituce manželství a rodinného života. Praktikování sexuality bylo násilně omezeno jen na rámec manželského vztahu. Z této, jako také z mnohých jiných věcí, vyvinula se obludná omezení a velmi zlé a devastující pocity a stavy: vlastnictví jiných, otroctví, majetnictví, vlastní výjimečnost, vlastní neomylnost, žárlivost, podezřívavost, závistivost, paranoia, nedůvěra, závislost, nejistota, neštěstí, nenávisť, zločin, sebevražda, vražda, nepřátelství, násilí, zlomyslnost, hněv, hrabivost, bezcitnost ve všeobecnosti, vina s katastrofálními následky, obtěžování dětí, homosexualita, znásilnění, pohlavní zneužívání, pohlavní choroby, bolesti, různé poruchy genitálií, falešná pýcha a mnohé jiné negativní věci, kterých seznam by mohl být nekonečný.

Toto je přesně to, čeho chtěli dosáhnout aktivátoři negativního stavu. Takovýmto výsledkem sexuálního života se jakákoliv duchovní konotace, kterou by sexualita mohla mít, úplně ztratila a zničila nebo úplně vymazala z vědomí většiny lidí. Když i mají nějaké vědomí této duchovní konotace, jsou tak velmi chyceni do viny a strachu o svých vlastních sexuálních pocitech a touhách, že je záměrně potlačují či zadržují. Konec konců, nechtějí ohrozit takzvaný blahobyť svého rodinného života, svých dětí, svého manželského partnera, svou společenskou reputaci, svou profesi či práci, své veřejné pozice a funkce, atd. Vůbec nevědí, že setrvávání v jejich momentálním rozpoložení jen zvětňuje a podporuje negativní stav, a přispívá k duchovní devastaci jejich vlastního manželského partnera, dětí, rodiny, společnosti, lidstva nebo čehokoliv, co mají. Tímto způsobem je život negativního stavu v jeho aktivní kondici neustále zajištěn. A takto došel ke svému neslavnému konci na této Zemi a v celé Zóně Vymístění všezahrnující význam, účel a praktikování sexuality.

8. Separace sexuálního života od jeho pravého duchovního a mentálního zdroje, jeho redukce na úroveň živočišné kopulace a jeho externalizace pomáhá lidem udržovat jejich zabývání se svým tělesným, fyzickým a vnějším životem. Konec konců, sexuální život je většinou pocíťován na fyzické úrovni. Když je tomu tak, proč se unavovat a mrhat čas na hledání jakýchkoli jiných vnímání, než jsou vnější, kdy žádná jiná vnímání nejsou taková jasná a tak zkušenostní jako fyzická. Takže sexualita se stala úplně smyslnou a všechny s ní související lidské rozkoše, jako i cokoli ostatní, jim dává falešný dojem, že jedinou skutečnou rozkoší jsou smyslné rozkoše. Protože lidé hledají rozkoše a protože nejsilnější, nejsmyslnější, nejfyzičtější rozkoš je skrze pohlavní orgány, mají tendenci zneužívat, nesprávně používat, nadužívat a přehánět svůj smyslný život. Toto vede k jednostrannému

procit'ování fyzických smyslů a fyzické sexuality na úkor totálního hladovění všech ostatních aspektů našeho pozemského života.

Na druhé straně, někteří lidé zacházejí do úplně opačného směru, odmítají potřebu smyslných požitků a snaží se nahradit je něčím jiným. Toto "jiné" je však natolik vnější hodnoty a přirozenosti, jako samotná smyslnost. Příliš hodně fyzicky cvičí, příliš mnoho se věnují joggingu, příliš mnoho sportují, příliš moc jedí, příliš hodně pijí, berou drogy, nebo se příliš mnoho modlí, nebo unikají pozemským záležitostem odchodem do klášterů, do hor, na poušť a trýzní se, snaží se překonat své tělesné, smyslné a sexuální rozkoše a požitky nebo cokoliv, co máme. Jsou neschopni úplně potlačit své smyslné pocity, nebo na druhé straně, mají z nich příliš moc požitků, vyvíjejí všepronikající pocity viny, které je vedou k sebedestruktivnosti a k destruktivnosti jiných. Lidská vina může být pojímána jako jedna z nejškodlivějších, nejdestruktivnějších a nejzlobnějších emocí. Udržuje nás v otroctví a porobě negativního stavu a dovoluje negativnímu stavu prospívat a vesele pokračovat v jeho bytí a existenci.

Nejsilnější vinou ze všech je samozřejmě sexuální vina. Tato vina vyvěrá z rozporu mezi našimi vrozenými potřebami po rozmanitosti a sociálními, rodinnými, veřejnými a náboženskými požadavky být omezený a ohraničený ve svých sexuálních praktikách a aktivitách jen na našeho manželského partnera. Sexuální přitažlivost a touha mít pohlavní styk s někým jiným než se svým manželským partnerem, vyvolává pocity viny.

Toto vede k potřebě trestat sebe sama nebo uvalit na sebe různé formy a stavy utrpení a bídy. Takováto situace nás ještě víc nutí do víry, že sexuální život nebo sexuální pocity nejsou ničím jiným než prokletím, které, pokud je to možné, má být vypuzeno a eliminováno z našeho denního života. Toto samozřejmě není možné, protože jsme, konec konců, sexuální bytosti. Jestliže jsme duchovní, duševní a fyzické bytosti, jsme mimoděk sexuální bytosti, protože v pravé sexualitě jsou všechny manifestovány. Pět procent v nás, z toho původního nadělení Nejvyššího, nás činí takovými. Samozřejmě, velmi často si nejsme vědomě uvědomili toho, že zdroj našich pocitů vin a béd souvisí s nevhodnými a omezenými sexuálními praktikami, které jsou nám vnuceny rafinovanými úpravami sociálních, mravních a náboženských kodexů, které pronikají život lidí na této Zemi.

9. Problém s naším sexuálním životem není v tom faktu, že ho máme, ale v tom, že ho náležitě nepraktikujeme. Co považujeme za náležité a zbožné o sexualitě (plození potomstva a manželský život) a o pozemském životě ve všeobecnosti, obvykle není ani náležité ani zbožné, a naopak, co považujeme za bezbožné a nevhodné, je velmi často náležité a zbožné. Potlačujeme naše skutečné a opravdivé pocity a potřeby po rozmanitosti, a když se přece jen někdy odvážíme je uspokojit, výsledkem je taková vina za porušení pravidel naší společnosti a náboženství, že sotva můžeme přežít tuto vinu.

Takže v našem sexuálním životě, jako ve všem jiném, jsme si osvojili pozici vzhůru nohama. Toto je skutečná přirozenost negativního stavu. Toto bylo původní snahou aktivátorů negativního stavu, které nazýváme pseudotvůrci.

Ve své snaze zničit pozitivní stav pseudotvůrci uspěli v ustanovení životního stylu, který je přesným opakem pozitivního stavu. Takže ve většině případů můžeme bezpečně učinit závěr, že všechno, co tu máme na této planetě a v jiných oblastech

Zóny Vymístění, není pozitivního stavu ani z něj. Je to buď jeho přesným opakem, nebo je to jeho zkreslením a zvráceností. Dokonce, i když jsou nějaká zrnka pravdy v mnohých věcech, které vidíme a praktikujeme na této planetě, tato zrnka jsou zakopána pod horami zkreslení, překroucení a falzifikací. Proto se tu nemůžeme vůbec na nic skutečně spoléhat.

Toto je zvláště pravdou, tak či onak, o našem sexuálním životě. Když sexualita má tuto všezahrnující konotaci, jak je to popsáno výše, potom je úplně jasné, že její praktiky v negativním stavu budou nejzkreslenější, nejzkomolenější, nejzvrácenější a nezfalšovanější.

Naneštěstí pro nás, současný stav záležitostí s lidskou sexualitou je takový, že zkreslená, zvrácená, zkomolená a zfalšovaná praxe naší sexuality je doslovně uzákoněna a povolena sociálními, mravními, etickými a náboženskými zákony, které nás trestají, pokud se odchylujeme od jimi předepsaných kodexů. Tyto zákony nám dávají povolení být majetnický, vlastnit jeden druhého, být ve vzájemném otroctví, být výjimečným, požadovat vykonání našich manželských povinností jeden od druhého. A nutí nás konat mnohé jiné věci.

S takovými zákony a licencemi je těžké udělat toho příliš mnoho se změněním našeho sexuálního životního stylu. Tato situace nám naneštěstí nedovoluje získat a ustanovit náležitý smysl, chápání a naplnění našeho pozemského života ve všech jeho duchovních, duševních, fyzických a sexuálních aspektech. Abychom změnili tuto těžkou situaci, doporučuje se nám vykonávat následovná cvičení, týkající se našeho sexuálního života.

CVIČENÍ PRO NÁŠ SPRÁVNÝ SEXUÁLNÍ ŽIVOT

1. Usad'te se na vrcholu své duchovní hory postupem, který jste se naučili z předcházejících kapitol. Potom, jak projdete všemi kroky popsány v předešlých kapitolách, je velmi důležité, abyste určitý čas věnovali důkladnému prověření a přezkoumání svého pravého úmyslu a motivace, se kterou přistupujete k této záležitosti.

2. Poproste Nejvyššího a svou Vnitřní Mysl a každého, kdo je u vás přítomen na vrcholu vaší duchovní hory z pozitivního stavu, potom, když je důkladně prověříte svou intuicí, či jsou to skutečně oni nebo ne, aby vám zřetelně uvedli do vaší pozornosti, jakého druhu sexuálních problémů, nepochopení, předsudků, pověr, zaujatostí a nesprávných názorů, filozofií a praktik se přidržujete. Přezkoumejte je, prověřte je a zjistěte, jakými symptomy, chováním, vzorci se projevují ve vašem každodenním životě.

3. Je nutné poprosit svou Vnitřní Mysl a Nejvyššího, aby vás osvobodil, očistil a zbavil všech vašich špatných názorů, nepochopení, předsudků, předpojatosti a zaujatosti, nesprávných pohledů a filozofií a standardů přijatých z pravidel vnucených vám vaší společností ohledem sexuality a vašeho sexuálního života. Musíte poprosit, abyste měli otevřenou mysl a otevřené srdce a musíte si dát závazek, že se dozvíte skutečnou pravdu. Jinak budete uvedeni do omylu a zaváděni svým toužebným přáním a vnuceními pocházejícími z pravidel vámi přijatého náboženství či společnosti.

4. Meditujte o obsahu této kapitoly a jejích devíti bodů a poproste Nejvyššího o ověření, jestli to, co je tu zjeveno, je pravda nebo ne. Když je, poproste Je, aby vám pomohl pochopit ji, přijmout ji a praktikovat ji ve svém životě.

5. Meditujte a poproste o náležitý, správný, naplňující a uspokojivý sexuální životní styl, který je pro vás nejpřiměřenější a poproste o odstranění všech starých, zkruslených, nepravdivých sexuálních praktik a o jejich nahrazení novými, náležitými, správnými a zbožnými.

6. Poproste o postupné, vašim tempem, opětovné napojení vaší sexuality na vašeho pravého ducha, vaši pravou duši a vaše pravé tělo a poproste, aby vám bylo umožněno začít zažívat svou sexualitu v celistvosti vašeho bytí a existence bez jakýchkoliv pocitů viny.

7. Poproste o milosrdenství a odpuštění Nejvyššího, svou vlastní pravou Vnitřní Mysl a svou sexualitu a současně prokažte milosrdenství a odpuštění každému, o kom si myslíte, že vás ranil, ublížil vám, obtěžoval vás, krmil vás či poskytoval vám nesprávné ideje o sexualitě.

8. Poproste Nejvyššího, aby vás představil vašemu pravému Duchovnímu Rádcí, který reprezentuje vaši pravou sexualitu, a aby Nejvyšší vyhnal nebo z vás vyňal jakékoliv negativní, zlé a temné duchy, kteří ve vás podporovali a napájeli starou sexualitu, přes kterou se do vás vetřeli nebo přilepili k vám, nebo vás posedli. Potom, jak budete představeni vašemu Duchovnímu Rádcí, který má na starosti vaši pravou sexualitu, poproste jej/ji, aby vám pomohl správně chápat, praktikovat a naplnit váš sexuální život v souladu s pravými duchovními zákony, které pochází od vašeho Stvořitele, Nejvyššího, kterým je Pán Ježíš Kristus.

9. Své cvičení zakončete závazkem vůči sobě a vůči Nejvyššímu a vůči všem, kteří jsou při vás přítomni na vrcholu vaší duchovní hory, že budete každodenně poctivě vykonávat svá cvičení a že jste rozhodnutí řídit se všemi pozitivními a dobrými návrhy a radami, týkajícími se vašeho sexuálního života, jako i čehokoliv jiného. Když jste připraveni a hotovi, vraťte se do vašeho vnějšího světa s povděkem, poděkováním a oceněním za všechno, co jste se naučili a za všechno, co se událo během vašeho dnešního sezení. Vyjděte ven cítíce se svěží, čilí, s jasnou hlavou a šťastní. Během svých každodenních cvičení nezapomeňte požádat o časovou deformaci, aby pět minut vašeho cvičení bylo jako dvacet minut, nebo aby půl hodina byla jako několik hodin, abyste tak měli dost času na vykonání tohoto všeho. Nezapomeňte do svých cvičení vždy vnést rozmanitost, změnu a něco nového, abyste se vyhnuli ohavnosti návyku, automatizace a ritualizace.

Jestliže budeme poctivě dodržovat tyto nebo podobné kroky, dokážeme dospět ke správnému chápání a naplnění našeho pozemského života a jeho duchovních, duševních, fyzických nebo tělesných a sexuálních aspektů.